

den By, hvor jeg nærmest er kjendt, nemlig Ringkjøbing. De Toldintrader, som indkomme i Ringkjøbing, beløbe sig i Gjennemsnit til 27,600 Rd. om Aaret, og til at opkræve disse Penge udfordres der et Personale med følgende Rønninger: En Toldinspecteur med 1600 Rd., en Toldcontrolleur

Formanden: Jeg skulde dog henstille til det ærede Medlem at tilbageholde disse specielle Bemærkninger, indtil vi komme til de paagældende Lovforslag. Skulde man under denne almindelige Forhandling gaae i Detaillen af de enkelte Lovforslag, og faae det gjentaget ved de enkelte Lovforslag, vilde Forhandlingen blive noget uendelig.

Fjord: Det var heller ikke min Mening at gaae i Detaillen, men blot at fremsøre det som et Exempel paa, at Embedsmændenes Antal vistnok i det Hele kunde indskrænkes. Da imidlertid den ærede Formand har affaa-ret mig fra at fremkomme dermed, skal jeg ogsaa afholde mig derfra, indtil vi komme til det vedkommende Lovforslag, og her kun gjentage, at jeg troer, at Embedsmændenes Antal kunde betydelig indskrænkes, navnlig paa dette Omraade. Med Hensyn til Lovforslaget om Pensioneringen, da har det jo været paa Om-tale før, og jeg antager derfor ogsaa, at jeg vil kunne faae Leilighed til at yttre mig lidt derom. Jeg skal meget bede det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Fenger) om, at han iaar igjen vil optage det Forslag, han fremsatte ifjor om Selvpensionering; jeg troer, at det er den eneste fornuftige og eneste rimelige Maade, hvorpaa vi kunne komme til at faae en lille Smule Indskrænkning i Rønningerne til Embedsmændene. Pensionen bliver jo i Virkeligheden den samme. Der er overalt i hele Landet, kan jeg gjerne sige, en stærk Misstemning mod de uhyre Summer, der anvendes til Pensioneringen. Ganste vist leve vi nu for Tiden under heelt extraordinaire Forhold, hvad ogsaa er blevet berørt af andre ærede Talere, men jeg troer dog, at den Sum, der aarlig vil blive at udrede til Pensioner, vil blive en meget betydelig Sum; jeg har opgjort det løselig, og jeg er kommen til det

omtrentlige Resultat, at det vil blive 800,000 Rd. om Aaret. Den eneste Maade, hvorpaa jeg troer, at disse Udgifter ville kunne indskrænkes, er ved et saadant eller et lignende Forslag som det, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Fenger) indbragte i forrige Samling, og jeg skal meget opfordre ham til ogsaa denne Gang at fremkomme dermed. Jeg skal ende med at ønske, at alle de foreliggende Lovforslag maae blive sendte i Udvalg, for der at undergaae endnu en Drøftelse, især da de fleste af de Betænkninger, der sidste Gang skulde have været indleverede her i Thinget, ikke kom, og kun vare foreløbige Betænkninger.

Fenger: I Anledning af den Opfordring, som det ærede Medlem, der nu satte sig, rettede til mig, skal jeg tillade mig at erklære, at jeg uheldigviis idag af ganske uforsete Omstændigheder blev forhindret fra at komme saa tidlig her tilstede, at jeg kunde høre de Bemærkninger, der bleve fremsatte af den høitærede Finansminister imod det Forslag, som i forrige Rigsdagssamling blev fremsagt ved mit Initiativ. De Herrer ville sikkert finde det ganske i sin Orden, at jeg, inden jeg fatter nogen endelig Beslutning med Hensyn til min egen Stilling i denne Sag, først ønsker at være bekjendt med og faae Leilighed til nøie at overveie de Grunde, som — ganske sikkert ikke lettelig — have bevæget den høitærede Finansminister til iaar at bevæge sig i en anden Retning, end han gjorde ifjor. Jeg holder mig overbevist om, at de Herrer ville finde det aldeles rigtigt, at jeg søger at underkaste denne Sag en meget alvorlig Drøftelse, inden jeg tillader mig at udtale mig derom, men skal allerede i den nærmeste Tid søge en Leilighed, forsaavidt en saadan maatte findes, til at udtale mig i den Henseende.

Tauber: I Modsætning til den ærede næstsidste Taler (Fjord) maa jeg antage, at det vilde være særdeles heldigt, dersom Forslaget om Selvpensionering ikke atter kom frem, thi foruden de Grunde, som den høitærede Finansminister fremsførte, derimod, kan jeg ikke see rettere end, at den Maade at pen-